

நவீன தமிழ் கவிதைகளில் அடித்தள மக்கள் புலப்பாடுகள்

மைத்திரிஅன்பு அ. *

அ சுயாதீன ஆய்வாளர், செய்யாறு, திருவண்ணாமலை-604407, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Working-Class People's Expressions in Modern Tamil Poetry

Mythreanbu a, *

^a Independent Researcher, Cheyyar, Tiruvannamalai-604407, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:

mythreanbu@gmail.com

Received: 28-09-2021

Revised: 31-05-2022

Accepted: 08-06-2022

Published: 10-08-2022

ABSTRACT

Although literary works are the products of the imagination of individual writers, they are considered to be the voices of the times. It is appropriate to consider literature as the essence of a long history and as a necessary document for social change, rather than as a dry reflection of social currents. In this way, in the contemporary literary environment, more attention is paid to poetry, lyrical content, expressive ability, social vision, and new ideas than to other types of literature. Free verse, which in recent times has been identified as modern poetry, has developed in the form of singing new verses. Accordingly, these poems have the characteristic of absorbing the modern trends of recent times. In general, the free verse that appeared in the late nineteenth century was renaissance-oriented and addressed the morals of the human race living in a particular place. In addition, they looked closely at the effects of economic and social changes and acted in such a way as to express their effects immediately through depiction. Thus, the modern poems of recent periods depict the various types of changes that occur in society every day. Under it, the ideologies expressed in recent modern poetry appear as sources of 'confessions' and sources of life for the living people. Accordingly, the expressions of modern poetry have focused on important socio-political and economic issues such as humanity, life problems, contradictions, crises, imbalances, effects of contemporary trends, reactions etc. Accordingly, modern literature diverges from the classical language of Tamil grammatical traditional poetry that has existed so far. Individual disability, mental nature, experience impressions, anger at restrictions, resistance, unity for love, failure thoughts, likes and dislikes about politics, and slander can all be found in modern poems. In this way, this review examines the pains of the basic people's lives, the inequality positions, the economic problems of the peasants, and the inhuman misery between the relations from the poems of the recent period.

Keywords: Modern Poetry, Philosophy, Foundation Biology, Small Traders, Inequality, Agrarian

முன்னுரை

பொதுவாக ஒரு கலைப்படைப்பு யாருக்காக? எதற்காக? படைக்கப்படுகிறது என்பதைக் கலைஞர்கள் அறிந்திருக்க வேண்டியுள்ளது. அவ்வகையில் அண்மைக்காலங்களில் வெளிவரும் மாற்றுச் சிந்தனையுடனான படைப்புகள் மேல்வர்க்கம் x கீழ்வர்க்கம் எனும் பிரிவுகளை உள்வாங்கிய படைப்புகளாக வெளிவருகின்றன. தொடக்கத்தில் செல்வந்தர்களையும் ஆட்சியாளர்களையும் மகிழ்விப்பதற்காகப் படைக்கப்பெற்ற கலைகள், காலச்சூழற்சியில் நடுத்தர மக்களுக்கும் அடித்தட்டு மக்களுக்குமானக் கலைகளாக இன்று படைத்தளிக்கப் பெறுகின்றன. அவ்வகையில் அடித்தள மக்கள்

மனநிலையைக் காட்சிப்படுத்தும் 'கலைப்படைப்புகள்' என்ற வகையில் அண்மைக்கால "நவீன" கவிதைகள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. அவற்றின்வழி புலப்படும் அடித்தள மக்கள் வாழ்வியலை விவரிக்கும் வகையில் இவ்வாய்வு நிகழ்த்தப்பெறுகிறது.

அடித்தள மக்கள் யார்?

வாழ்க்கை ஓட்டத்தில் சமூகத்தால் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், வாழ்வின் விளிம்பிற்குச் சென்றவர்கள், சமூகத்தால் அங்கீகரிக்கப்படாதவர்கள், சமூகத்தின் பார்வையில் ஒரு பொருட்டாகவே கவனிக்கப்பெறாதவர்கள், அடக்குமுறைச் சமுதாயத்தில் அடங்கியே வாழப்பழகியவர்கள், ஆணாதிக்கத்தின் பிடியில் சிக்கித்தவிக்கும் பெண்கள், சாதிய அடுக்குகளின் அடித்தளத்தில் உள்ளவர்கள் யாவரும் 'அடித்தளமக்கள்' ஆவர். இவர்களின் வாழ்முறை முழுக்க முழுக்க உடலுழைப்பின் வசமானது. இவர்கள் அதிகப்படியான உழைப்பைக் கொடுத்துக் குறைந்த ஊதியம் பெறும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் ஆவர். ஆனால் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாகவும் சமூகப் பார்வையிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டவர்களாகவும் வாழும் இவர்களின் வாழ்க்கை 'உண்மை' தன்மை மிக்கதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை, "ஓரத்து மக்களின் வாழ்க்கை அருவருப்பானது. இரக்கப்படத்தக்கது. வெட்கப்படத்தக்கது. அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டியது என்றெல்லாம் கட்சி இலக்கியம் புனையாமல், ஓரத்து வாழ்க்கை, அதன் எல்லா விதமான பன்முகப்பட்ட உயிர்த்தன்மையுடன் விளங்குகிறது. ஓரத்து மக்களின் வாழ்வை எடுத்துரைப்பதம் மூலம் மையத்தில் வாழும் நகரவாசிகளின் அசிங்கமான மனிதத் தன்மையற்ற, வறட்டு வாழ்க்கையின் மீது அருவருப்பு ஏற்படுகிறது. ஓரத்து மக்களின் வாழ்க்கை அதன் முழுப் பொருளில் உயிர்ப்புடன் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே பாசாங்காக இருந்துவரும் மையத்து வாழ்க்கையே ஒழிக்கப்பட வேண்டியது" என்று க. பஞ்சாங்கம் குறிப்பிடுகிறார் (Panchangam, 2004) இத்தன்மைக்கேற்ப நவீன கவிதைகள் ஓரத்து மக்களின் வாழ்க்கைப் பதிவுகளைப் பரவலாகப் புலப்படுத்தியுள்ளன.

தின வியாபாரி

'சிறுகுறு வியாபாரிகளும், உழைக்கும் தொழிலாளர்களும் இச்சமுதாயத்தை இயக்கும் சக்தியாவர்' என்பது மார்க்சியக் கொள்கை. ஆனால் இந்தியாவில் வசிக்கும் தொழிலாளர்களின் நிலையும், உழைக்கும் வர்க்கத்தினரின் வாழ்வும் 'சிக்கல்' நிறைந்ததாகவே இருந்துவருகிறது. இச்சூழலைக் கீழ்க்காணும் மகுடேஸ்வரின் கவிதை காட்சிப்படுத்துகிறது.

"அந்த நிறுத்தத்தில் பத்து நொடிகள் மட்டுமே நிற்கிறது. பேருந்து பத்துருவா பத்துருவா என்று கண்களால் கெஞ்சிக் கூவுகின்றனர். பயணியரில் ஒருவர் ஒரு பொட்டணத்தை வாங்கிக்கொண்டு சட்டைப் பையைத் துழாவுகிறார் கிளம்பிய வண்டியோடு சட்பொட் சட்பொட் என்று செருப்பொலிக்க முடிந்தவரை ஓடி வருகிறார். பலாச்சுளை விற்பனைப் பெரியவர். காசைப் போடுங்க. காசைக் கீழே போடுங்க. என்று கத்துகிறார். எதிர்வரும் வண்டிகள் அவர்மீது மோதாத குறைதான் வாங்கியவரிடம் பத்துருபாய் தானோ சில்லறையோ இல்லை பொட்டணத்தை வெளியே போட்டு விடுகிறார் விற்பனைப் பெரியவர் சாலையில் கிடக்கும் அந்தப் பொட்டணத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார். அடுத்து வந்துநிற்கும் பேருந்தை நோக்கி ஓடுகிறார்" (Magudeswaran, 2017).

என்றமைந்த இவ்வரிகள், தினசரி வியாபாரம் செய்யும் ஏழைகளின் பொருளாதாரச் சிக்கலையும், அதற்காக அவர்கள் படும் துயரத்தையும் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன. உண்மையில் பத்துருபாய்க்கு விற்பனைச் செய்யப்படும் பலாச்சுளைகளின் வழியே அந்த வியாபாரிக்கு, இரண்டு ரூபாய்க்கும் குறைவாகவே இலாபம் இருக்கக்கூடும். அந்த இரண்டு ரூபாய் இலாபத்தை ஈட்டி, தினம் தினம் அவர் ஓடும் பேருந்துகளுக்குப் பின்னால், ஓடி, ஓலமிட்டு எதிர்வரும் பேருந்துகளிடம் தன்னுயிரைப் பலிக்கு இட்டு - காத்துப் போராட வேண்டியிருக்கும் சூழலை இக்கவிதை விவரித்து, அடித்தள மக்களின் பொருளாதார நிலைபாட்டை புலப்படுத்துகிறது.

ஏற்றத்தாழ்வு நிலை

சமூகப்பரப்பில் பொருளாளர்களுக்கு ஒரு வாழ்க்கை முறையும், பொருளற்றவர்களுக்கு ஒரு வாழ்க்கை முறையும் கற்பிக்கப்பெறுகிறது. இதனால் ஏற்றத்தாழ்வு மனப்பான்மை மென்மேலும் வளர்ச்சியுறும் சூழலை இக்கவிதை,

“குழந்தை சிந்திய சோற்றுப்பருக்கைகளைத் தம்முணவோடு சேர்த்துத் தின்பாள் தாய் பட்டினிச் சாவறியாப் பரதேசிகள் கைக்கழுவி விடுகிறார்கள் தட்டுச் சோற்றில்” (Srirangarajapuram Thulasi, 2019).

என்றவாறு, உழைக்கும் வர்க்கத்தின் உழைப்பைக் கருத்தில் கொள்ளாத, மேட்டிமை சமூகத்தினரின் செயல்பாடுகள் பெரும் கவலைக்குரியதாக இருப்பதை இவ்வரிகள் விவரிக்கின்றன. ஒரு விவசாய குடும்பத்தின் வறுமையும் இதனுள் உணர்த்தப்பெறுகிறது. அதேநேரத்தில் நவீன கவிதைப் புலப்பாட்டுக்கான தன்மையின்கீழ் ‘பட்டினிச் சாவறியாப் பரதேசிகள்’ எனும் சொல்லாட்சி இடம்பெற்று இருப்பதையும் காணலாம். இச்சொல்லாட்சி இந்திய நகரப்புறச் சாலைகளில் ‘கை கால்கள் அழுகிய நிலையில் ஒருவர் மரச்சக்கர வண்டியில் அமர்ந்திருக்க, இன்னொருவர் அவரைத் தள்ளிக்கொண்டு போவதும், இரு கால்களையும் இழந்த ஒருவர், தன் கைகளால் சாலையைக் கடப்பதும், சாக்கடைகள் சாலையோரம் வழிந்தோட, அதனருகில் அன்று யாரோ தந்துவிட்டுப்போன உணவுப் பொட்டலத்தைப் பிரித்துச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இருப்பதும்’ என இயல்பாகக் காணக்கிடைக்கும் காட்சிகளுக்கான எதிர்வினையாக அமைந்திருக்கிறது. சாலையோரவாசிகளின் வாழ்நிலை எல்லா காலத்திலும் ஏறத்தாழ அப்படியே இருக்கிறது.

பொதுவாக ‘வறுமை’ அப்பட்டமான வறுமை, ஒப்பீட்டு வறுமை என இரண்டாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. இதில் அப்பட்டமான வறுமை, எந்த அடிப்படை வசதிகளையும் பெற முடியாத நிலையைக் குறிக்கும். குறிப்பாக வீடற்று, சாலை ஓரங்களில் வசிப்பவர்களை இதன்கீழ் கொண்டுவரலாம். அதேபோல ஒப்பீட்டு வறுமை, பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கி இருப்பவர்களைக் குறிக்கும். தற்பொழுது இந்தியாவில் ஒப்பீட்டு வறுமையில் இருப்பவர்கள் அப்பட்டமான வறுமைக்குரியவர்களாக மாறிவரும் அவலநிலையை மேற்கண்ட கவிதையில் இடம்பெற்ற ‘பட்டினிச் சாவறிதல்’ எனும் அறிவுப் பரவல் உணர்த்துகிறது.

விவசாய குடிநிலை

இந்தியாவின் அடிப்படை பிரச்சனைகளில் ஒன்று சமத்துவமின்மையாகும். பொருளாதார மட்டத்திலும், வாழ்வுரிமையிலும் இந்தியா கடும் ஏற்றத்தாழ்வைக் கொண்ட நாடாகிறது. இங்குள்ள மக்கள் தொகையில் உயர் வர்க்கத்திலுள்ள 10 சதவிகித பிரிவினரிடம் 50 சதவிகித சொத்துக்கள் குவிந்திருக்கின்றன. இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் தனிநபரின் ‘நுகர்வுத்திறன்’ அடிப்படையில் வறுமைக்கோடு கணக்கிடப்பெறுகிறது. கிராமப்புறத்தில் நாளொன்றுக்கு 32 ரூபாயும், நகரப்புறத்தில் 47 ரூபாயும் செலவிட முடியாத சூழலில் இருப்பவர் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழ் உள்ளவராக அடையாளப்படுத்தப் படுகிறார்கள். இது 2012 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்ட ரங்கராஜன் குழுவின் அளவீடுகளாகும். அதன்படி 2012 இல் 29.5 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழ் உள்ளவர்களாக அறியப்பட்டுள்ளனர். இது இந்திய மக்கள்தொகையில் ஐந்து பேரில் ஒருவர் வறுமைக்கோட்டுக்குக்கீழ் வாழ்வதைக் குறிக்கிறது. இங்கு ‘நுகர்வுத்திறன்’ என்பது ஒரு தனிநபர், தனது அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அவரிடம் பணப்புழக்கம் இருப்பதைக் குறிப்பதாகும். ஆனால் அத்தகைய நுகர்வுத்திறனை பெற்றவர்களாக இந்திய மண்ணில் நாள்தோறும் உழைப்பை மூலதனமாகக் கொண்டிருக்கும் விவசாயக்குடிகள் இல்லை என்பதே உண்மை. இதனைக் கீழ்க்காணும் கவிதை வரிகள் சுட்டுக்காட்டுகின்றன.

“அப்பா அடிக்கடி சட்டை மாற்றும் அரசியல்வாதி அல்ல. அன்றாடம் கசக்கிக் கட்டும் விவசாயி. இஞ்சின் சரிசெய்வதில் அப்பாவின் திறமை அக்கம் பக்கத்து ஊருக்கெல்லாம் தெரியும். அவரின் ‘கிரிஸ்’ படிந்த வேட்டியைத் துவைக்கும் அம்மாவின் வேதனை அப்பாவின் முதுகைக் கல்லாக அடித்துத் துவைக்கும் தைத்துத்தைத்தே நூலாய்ப்போகும் அம்மாவின் மனசும். அப்பாவின் வேட்டியில் தெரியும்

வானம் அதையும் மறைத்து மறைத்துக் கட்டிக்காப்பார் மானம். ஒரு நாள் அப்பாவின் வேட்டி அதிகம் கிழிந்துபோக ஒரு துண்டு சாமி துடைக்கவும் ஒரு துண்டு சாணம் மெழுகவும் ஒரு துண்டு கரித்துணியாகவும் ஒரு துண்டு கோவணமாகவும் மாறிப்போனது எதற்கும் கவலைப் படவதில்லை அப்பா” (Pompur Kumaresan, 2016)

இதேபோல பொம்பூர் குமரேசன் எழுதியிருக்கும் “அப்பாவின் செருப்பு”, “அப்பாவின் சைக்கிள்” எனும் தலைப்பிலானக் கவிதைகளும் விவசாயத்தை முதன்மை தொழிலாகச் செய்துவரும் அடித்தட்டு மனிதனின் இயலாமையை இருப்பற்ற வறுமையைப் பேச்சு மொழியில் காட்சிப்படுத்தும் கவிதைகளாக அமைந்திருக்கின்றன. இக்கவிதைகள் இந்தியப் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையை உணர்த்துவனவாகும். இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தனிநபர் நுகர்வு, முதலீடு மற்றும் ஏற்றுமதி என்ற மூன்று காரணிகள் முக்கியமானவைகளாகின்றன. தற்போது இந்த மூன்றும், பெரும் சரிவைச் சந்தித்துள்ளன. இதற்கு அடிப்படையாவது தனிநபர் வருவாயும், விலைவாசியுமாகும். இன்றும் தனிநபர் வருவாய் சுமார் ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன் எவ்வாறு இருந்ததோ அதேயளவில் இருக்கிறது. குறிப்பிடும் படியாக மேம்படவில்லை. ஆனால் விலைவாசி இரு மடங்குக்கும் மேலாக உயர்ந்துள்ளது. இத்தகைய நடைமுறை நுகர்வுச்சூழலியல் மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்கு இடையில் ‘உழைப்பாளர்கள்’ ‘விவசாயிகள்’ தங்களுக்கான உழைப்புக்கேற்ற உயர்வை அடைய முடியாமல் நாள்தோறும் துயரத்தின் பிடியிலும் இயலாமையிலும் வாழப்பழகிவிடும் சூழலை, மிகமுக்கிய சமூகப் பிரச்சனையாக மேற்கண்ட கவிதை வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மனிதநேயமற்ற இயக்கம்

“மனிதநேயமாவது அன்பு மற்றும் தன்னலமற்று இருப்பதன் முக்கியத்துவம்” என்று கன்பூசியஸ், பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில் உள்ளிட்ட கிரேக்க அறிஞர்களும் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Peterson et al, 2007). அந்த அளவில் மனிதநேயம் மனிதப் பண்புகளில் தலையாயதாகப் போற்றப்பெறுகிறது. ஆனால் இன்று அவ்வுணர்வு மனநலம் குன்றிய மனிதர்களிடம்கூட வெளிப்படுவதாக இல்லை. இதனை விளக்கும் விதமாக,

“பைத்தியத்திற்கு ஒரு வீடிருந்தது துரத்திவிட்டார்கள் சாத்தப்பட்ட கடைகளின் வாசற்படிகள் இருந்தன. விரட்டிவிட்டார்கள் பைத்தியத்திற்கு ஒருபுளியமரத்தின் கருணை இருந்தது அதை வெட்டிவிட்டார்கள் அதற்கு ஒரு இடிந்த பள்ளிக்கூடத்தின் இடியாத பகுதியிருந்தது அதை முற்றாக இடித்துவிட்டார்கள். பைத்தியத்திற்கு ஒரு பிள்ளையார் கோவில் மேடை இருந்தது அவர்க்கு சதுரத்தி வந்தது பைத்தியத்திற்கு வெட்டவெளி இருந்தது இப்படி மழை வந்து விசுறுகிறது பெட்டிக்கடைகாரர்களிடம் கம்பும் டிக்கடைக்காரர்களிடம் வெந்நீரும் இருக்கின்றன ஆனாலும் என்ன பைத்தியத்திற்கு அதன் பைத்தியமிருக்கிறது” (Isai, 2016).

கவிஞர் ‘இசை’யின் இக்கவிதை இயற்கையாகவும், செயற்கையாகவும் புத்தி சுவாதினமற்ற மனிதனுக்கு வாழியிடமில்லாச் சூழலிலும் ‘பெட்டிக்கடைகாரர்களின் கம்பும், டிக்கடைக்காரர்களின் வெந்நீரும் இருக்கின்றன’ என்றவாறு பைத்திய மனநிலையில் இருப்பவனுக்கு இறுதிவரை ‘தன்னுடன் அம்மனநிலையைத் தாண்டிய உறவு’ இல்லாதவாறு நடந்துகொள்ளும் சமூகத்தை விமர்சிப்பதாக அமைந்திருக்கக் காணலாம். இந்நிலை கிராமம், நகரம் என்ற வேறுபாடுகளற்ற அளவில் தொடர்வதை,

“பாதையோர நடைமேடையில் கிடக்கிறாள் பண்டங்கள் திருடியபின் வீசப்பட்ட பையாக பிச்சைக்கார மூதாட்டி எல்லோரும் பார்த்துச் செல்கிறார்கள் இடுங்கிய கண்களின் பசிப்பார்வையை அல்ல உடுத்திய கந்தல் துணியில் விலகலை நாளுக்கு நாள் நாகரிகம் வளர்கின்ற நவீன பெருநகரில்” (Ilampirai, 2018).

இளம்பிறையின் இவ்வரிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உண்மையில் மனிதனின் நாகரீக வளர்ச்சி மற்றவர்களை மதிப்பதிலும் அவர்களுக்கு தங்களால் முடிந்த வகையில் உதவுவதிலும் இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய நவநாகரீக உலகம் - அவசர அவசரமாகப் பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி

செய்துகொள்ளவும், பெருக்கிக்கொள்ளவும் ஓடுகிறதேயன்றி, ஒருபோதும் மனிதநேயத்திற்கானச் செயல்பாடுகளில் அக்கறைக் காட்டுவதாகயில்லை என்பதை இவ்வரிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

முடிவுரை

நவீன கவிதைகளில் இடம்பெறும் பாடுபொருளும் வெளிப்பாட்டு முறைமைகளும் கலையியல் நுட்பத்தோடும் அமைந்திருக்கின்றன. அண்மைக்காலச் சூழலில் இத்தன்மை பெரும்பாலான வாசகர்களால் கொண்டாடப்படக் கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது.

நவீன கவிதைகள் அடித்தள மக்கள் மனநிலையை உணர்ச்சி பிரதிபலிப்புகளுடன் புலப்படுத்துகின்றன. அவ்வகையில் சமுதாய வாழ்வைச் சித்தரிப்பதும், சமுதாய மேன்மைக்கு வழிவகுப்பதும் இலக்கியத்தின் அடிப்படை அலகாகும் என்ற வகையில், நவீன கவிதைப் படைப்புகளும், படைப்பாளர்களும் சமுதாய உணர்வுமிக்க கலைப் படைப்புகளை காலந்தோறும் வெளியிடுகின்றனர். அவ்வகையில் அண்மைக்கால நவீன கவிதைகள் அடித்தள மக்களின் சமூக விடுதலையை அடியொட்டியப் புலப்பாடு நெறியியலில் வெளிவருகின்றன.

தினசரி வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களின் பொருளாதார நெருக்கடிகள், ஏற்றத்தாழ்வு நிலை, விவசாய குடிகளின் வாழ்வில் நீடித்திருக்கும் வறுமை, உறவற்ற வாழ்முறையைத் தந்திருக்கும் நகரமயச்சூழல், மனித நேயமற்ற இயக்கத்தினால் உயிர்களும் உறவுகளும் உதாசினப்படுத்தப்படும் அவலநிலை, எனச் சகமனிதப் பார்வையிலிருந்து ஒதுங்கியிருப்பவர்களின் சமூகப் போராட்டங்களை நவீன கவிதைகள் ஆழமான புரிதலுடன் புலப்படுத்துகின்றன. இப்புலப்பாடு அடித்தட்டு மக்களின் மீதான பார்வைப் பதிவுகளை மையமிட்டதாக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

References

- Ilampirai, (2018) Avathoorukalin Kaalam, Discovery Book Palace, Chennai, India.
- Isai, (2016) Aattuthi Amuthe, Kalachuvadu Veeliyeedu, Nagercoil, India.
- Magudewaran, (2017) ondra kalantha ulagu, Tamilini Veeliyeedu, Chennai, India.
- Panchangam, (2004) Thalithugal Pengal Tamilargal, Annam veeliyeedu, India.
- Peterson, C., Ruch, W., Beermann, U., Park, N., Seligman, M.E.P., (2007) Strengths of character, orientations to happiness, and life satisfaction, The Journal of Positive Psychology, 2(3) 149-156.
<https://doi.org/10.1080/17439760701228938>
- Pompur Kumaresan, (2016) Appavin Veati, Narumugai Veeliyeedu, India.
- Srirangarajapuram Thulasi, (2019) Kadaisi Vivasaiyin Marana Vakkumoolam, agathi Veeliyeedu, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License